

I P U I A K .¹

Ondar-alecho bat
euskararentzat.

Gizona eta Astoa.

Gizon bat bizitzen zan
astocho batekin,
bizi moduba zuben
sortutzen arekin;
beti karga iguala
baitzion ematen,
eta modu berean
igual beti jaten;
gisa artan zirala
biyak ondo bizi,
gizonak zuben churrut
egiten ikasi;
lenago etzubena
ardorik probatzen,
egunero asi zan
chiki bat eraten;
bañan ardotan egin
oi zuben kastuba,
nola ornitu etzan
gelditu aztuba;
lenagoko moduban,
asto onari zion
eragiñaz lana,

guchitu zer jana.
Gero abiatu zan
bi chiki eraten,
eta jan guchiago
oraindik ematen;
modu artan sarri zan
irutara iyo,
eta gure astoa
orduban adiyo;
gelditurikan iya
etzubela zer jan,
erori zan, ta karga
azpiyan lertu zan.

Onek erakusten du
bizio gureak,
eztituztela jaso
bear abereak;
besteren bizkarretik
nai dubenak bizi,
bear dubela azken
tristea ikusi.

RAMON ARTOLA.

(1) Fábulas premiadas con *medalla de plata* en las fiestas euskaras celebradas en Durango, en Julio de 1886.